

Hinko Juhn (9. lipnja 1891. – 5. rujna 1940.)

Hinko Juhn rođen je 9. lipnja 1891. u Podgoraču, a umro je 5. rujna 1940. u Zagrebu.

Njegovi roditelji Mavro Juhn i Adela rođena Fleš imali su desetero djece, devet sinova i jednu kćer. Bila je to jedna od najimućnijih židovskih porodica u Podgoraču. Imali su gostionicu i prodavaonicu mješovite robe.

Poslije završene osnovne škole u Podgoraču, Hinko Juhn odlazi u Osijek na daljnje školovanje.

Polazio je realnu gimnaziju dvije godine od 1902. do 1903.

Gimnaziju napušta te 1904. god. upisuje Državnu obrtnu školu u Zagrebu i završava 1907. god. » kipariju « na spomenutom znamenitom učilištu.

Iste godine u jesen, u prvoj generaciji polaznika, upisuje Višu školu za umjetnost i umjetni obrt.

Diplomirao je 1911. godine u klasi profesora Roberta Frangeša – Mihanovića i Rudolfa Valdeca. Već 1912. boravio je godinu dana kao stipendist u Firenci, gdje je na tamošnjoj internacionalnoj akademiji nastavio svoje studije.

U Firenci je priredio i svoju prvu samostalnu izložbu.

Proučava djela renesansnih majstora.

Vrativši se iz Italije u Zagreb, počeo se baviti keramikom. Radi i na restauraciji dvorske kapele u Brezovici.

Zainteresiran za umjetnost keramike, odlazi 1918. godine na specijalizaciju u inozemstvo: u Češku, Njemačku i Austriju, gdje se usavršava u svim tehnikama keramičke umjetnosti.

Kao specijalista u keramici, profesorski ga je zbor pozvao na zagrebačku akademiju za umjetnost i umjetni obrt sa zadatkom da na njoj organizira keramički odjel. Pisanih dokumenata o pedagoškom radu kipara i keramičara Juhna ostalo je vrlo malo.

Na Akademiji od 1921. do 1924. godine vodi tečajeve iz keramike samo kao pomoćni učitelj. Dana 17. rujna 1924. godine, dekretom Ministarstva prosvjete, imenovan je stručnim učiteljem Državne obrtne škole u Zagrebu .

Hinko Juhn podučava modeliranje u keramici. Bio je moderan pedagog.

Ukazivao je na primjere europskih keramičara koji su mu bili dostupni iz inozemnih časopisa. Najzaslužniji je za poticanje oduševljenja za novu umjetnost. Zahvaljujući Hinku Juhnu, keramika postaje popularna.

Uz Juhnov pedagoški rad, značajan je i umjetnički, kiparski i keramički opus. Majstor u sitnoj plastici, Juhn upotrebljava razne materijale: sadru, broncu i terakotu.

Iako kipar, Hinko Juhn bio je zaljubljenik u keramiku, radio je djela uporabne namjene: posude za šećer, duhan, vaze, zdjele, svijećnjake.

Radio je i keramičke reljefe i druge lončarske i kiparske reljefe za unutrašnjost javnih prostora.

Radovi uporabne namjene nastali su između 1924. i 1926. godine. Posebno izdvajamo malu posudu za šećer s poklopcem na kojem se nalazi minijaturno modelirani terakotni ženski akt i okruglu dozu s poklopcem na kojem je figura ležećeg ženskog akta. U *Ženskoj figuri sa zrcalom*, koja je nastala oko 1925. god., naziremo obilježja kasne secesije. Stojeći lik žene u dugoj je haljini s naborima, dok joj je zrcalo u lijevoj ruci koja je spuštena na bok. Hinko Juhn istakao se i u aranžiranju izložbenih prostora na svjetskim izložbama. Posebno ističemo keramički friz, koji je radio s Blankom Dužanec za izložbu 1929. god. u Barceloni. Suradivao je i s poznatim arhitektima na rješavanju interijera.

Uza sav ljudski, umjetnički i pedagoški angažman Juhn je često izlagao u zemlji i inozemstvu, od godine 1912. do 1940. - posebno u sklopu

Proljetnog salona na Izložbi zagrebačkih umjetnika, na izložbama udruženja » *Djelo* « te na međunarodnoj izložbi suvremene dekorativne umjetnosti u Parizu.

Hinko Juhn bio je istinski zaljubljenik u svoju profesiju. Predavao joj se snagom mogućnosti, radeći skulpturu, plakate, medalje, crteže, keramiku.

Radio je i na uređenju interijera i eksterijera.

Osim povijesnog nasljeđa (talijanske renesanse, rokoko skulpture kasnog 18. stoljeća, tradicija seoskih lončara Slavonije i bečke secesije), Juhna određuju i smjernice Proljetnog salona - udruženja umjetnika u Hrvatskoj, koji zajedno izlažu od 1916. do 1928. godine.

U povijesti umjetnosti Hrvata Hinko Juhn ističe se u početnoj ulozi pokretača umjetnosti keramike, te je njemu u spomen i čast postavljena stalna spomen soba u Zavičajnom muzeju Našice.

Naša je škola dobila ime Hinka Juhna zbog toga što se on rodio u Podgoraču, kao i zbog toga što je njegova rodna kuća – nakon što su je njegovi roditelji prodali i odselili iz Podgorača – dugo vremena služila kao škola učenicima viših razreda.

Ta je zgrada, nažalost, srušena osamdesetih godina 20. stoljeća kada je započela izgradnja naše nove – sadašnje - osnovne škole.

U spomen Hinku Juhnu u našoj se osnovnoj školi 9. lipnja svake godine obilježava Dan škole jer je to datum rođenja ovoga znamenitog hrvatskoga kipara i keramičara.